

201

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 27 marca 1995 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie świadczeń dla pracowników czasowo przeniesionych.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 14 sierpnia 1990 r. w sprawie świadczeń dla pracowników czasowo przeniesionych (Monitor Polski Nr 32, poz. 258 i Nr 48, poz. 369, z 1991 r. Nr 8, poz. 60 i Nr 42, poz. 291, z 1992 r. Nr 5, poz. 27, Nr 14, poz. 108 i Nr 35, poz. 252,

z 1993 r. Nr 10, poz. 68 i Nr 56, poz. 520 oraz z 1994 r. Nr 6, poz. 56, Nr 43, poz. 358, Nr 61, poz. 540 i Nr 64, poz. 573) w § 3 w pkt 2 wyrazy „5,50 zł” zastępuje się wyrazami „6,30 zł”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1995 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *L. Miller*

202

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 28 marca 1995 r.

w sprawie szczegółowych warunków prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na kupnie i sprzedaży walut obcych oraz złota dewizowego i platyny dewizowej, a także na pośrednictwie w kupnie i sprzedaży tych wartości.

Na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy z dnia 2 grudnia 1994 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 136, poz. 703) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki prowadzenia przez osoby krajowe, z wyłączeniem banków, działalności gospodarczej, polegającej na kupnie i sprzedaży walut obcych oraz złota dewizowego i platyny dewizowej, zwanych dalej „wartościami”, a także na pośrednictwie w kupnie i sprzedaży tych wartości,
- 2) sposób udokumentowania fachowego przygotowania do prowadzenia działalności, o której mowa w pkt 1.

§ 2. 1. Wniosek o udzielenie zezwolenia dewizowego, zwanego dalej „zezwoleнием”, na prowadzenie działalności określonej w § 1 pkt 1 powinien być złożony w oddziale Narodowego Banku Polskiego, zwanym dalej „NBP”, właściwym terytorialnie ze względu na miejsce, w którym działalność ma być prowadzona.

2. Wniosek o udzielenie zezwolenia powinien zawierać:

- 1) wskazanie wnioskodawcy oraz jego miejsce zamieszkania lub siedzibę,
- 2) numer Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności — PESEL, jeżeli wniosek składa osoba fizyczna, bądź statystyczny numer identyfikacyjny — REGON, gdy wniosek składa podmiot gospodarujący,
- 3) wyciąg z rejestru handlowego lub inny dokument, z którego wynika skład osobowy władz firmy, jeśli wnioskodawcą jest osoba prawna,
- 4) wskazanie rodzaju działalności, którą zamierza podjąć wnioskodawca; w wypadku działalności polegającej na pośrednictwie określić należy sposób jego wykonywania,

- 5) określenie wartości mających być przedmiotem działalności,
- 6) adres lokalu użytkowego, przeznaczonego do prowadzenia działalności określonej we wniosku, oraz jego opis,
- 7) określenie dni tygodnia i godzin prowadzenia działalności, o której mowa we wniosku,
- 8) planowany termin rozpoczęcia działalności, o której mowa we wniosku, oraz określenie czasu, na jaki zezwolenie ma być udzielone.

3. Do wniosku o udzielenie zezwolenia należy dołączyć:

- 1) zaświadczenie o niekaralności za przestępstwo skarbowe, przeciwko mieniu lub inne przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej osoby ubiegającej się o zezwolenie oraz osób, które będą bezpośrednio wykonywać czynności objęte zezwoleniem,
- 2) dokumenty wskazujące na fachowe przygotowanie osób, które będą bezpośrednio wykonywać czynności objęte zezwoleniem — świadectwo ukończenia kursu kasjera walutowego (bądź kursu w zakresie obrotu złotem dewizowym i platyną dewizową — w zależności od rodzaju prowadzonej działalności) lub świadectwo pracy w banku, w okresie minimum jednego roku, na stanowisku związanym z obsługą transakcji walutowych.
4. W razie gdy wniosek składa osoba prawna, przepis ust. 3 pkt 1 stosuje się odpowiednio również do członków władz tej osoby.

§ 3. 1. Lokal użytkowy, w którym prowadzona jest działalność gospodarcza określona zezwoleniem, zwany dalej „kantorem”, powinien być dostosowany do prowadzenia tej działalności, a w szczególności zapewniać bezpieczne dokonywanie transakcji prowadzonych w ramach tej działalności.

2. Kantor musi być wyposażony w:

- 1) umieszczoną na zewnątrz w widocznym miejscu nazwę „kantor”, ze wskazaniem dni i godzin prowadzenia działalności,
- 2) tablicę informacyjną zawierającą:
 - a) wykaz skupowanych i sprzedawanych wartości określonych zezwoleniem oraz aktualne ceny kupna i sprzedaży,
 - b) informację o obowiązkach, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 3 pkt 1 lit. f),
- 3) rejestry kupowanych i sprzedawanych wartości,
- 4) formularze druków wystawianych na dowód kupna i sprzedaży wartości, zawierające dane określone w § 6 ust. 3,
- 5) pieczętkę z jego nazwą i adresem oraz pieczętki imienne kasjerów,
- 6) oryginalny, wydawany przez NBP, zaktualizowany album zagranicznych znaków pieniężnych — jeżeli przedmiotem działalności jest kupno i sprzedaż walut obcych lub pośrednictwo w ich kupnie i sprzedaży.

§ 4. Przed udzieleniem zezwolenia NBP może sprawdzić przygotowanie kantoru do prowadzenia działalności, o której mowa we wniosku.

§ 5. 1. Zezwolenie określa:

- 1) podmiot, któremu udzielono zezwolenia; przy czym wymienione być muszą wszystkie dane, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1 i 2,
- 2) rodzaj działalności i warunki jej prowadzenia,
- 3) adres kantoru,
- 4) wartości będące przedmiotem działalności,
- 5) okres, na jaki zezwolenie zostało udzielone (oznaczony lub nieoznaczony),
- 6) termin rozpoczęcia działalności.

2. W wypadku wniosku o zezwolenie na jednoczesne prowadzenie wszystkich rodzajów działalności, o których mowa w § 1 pkt 1, udzielane jest jedno zezwolenie, pod warunkiem że prowadzone są one w tym samym kantorze.

§ 6. 1. Podmiot, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie działalności, o której mowa w § 1 pkt 1, jest obowiązany zapewnić:

- 1) prowadzenie w sposób trwały i ciągły stosownej ewidencji wszystkich operacji powodujących zmianę stanu wartości w kantorze — według zasad umożliwiających w każdym momencie ustalenie aktualnego stanu kasy we wszystkich wartościach — w walucie polskiej oraz w wartościach będących przedmiotem obrotu,
- 2) prowadzenie ciągłego kupna i sprzedaży wartości będących przedmiotem obrotu, w godzinach działalności kantoru,
- 3) wydawanie dowodu kupna-sprzedaży, imiennego lub na okaziciela, przy każdej transakcji kupna-sprzedaży wartości,
- 4) z upływem każdego roku działalności aktualizowanie zaświadczeń, o których mowa w § 2 ust. 3 pkt 1 oraz w § 2 ust. 4,

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 pkt 1, musi być prowadzona w sposób następujący:

- 1) ewidencjonowaniu podlegają następujące dane:
 - a) data operacji,
 - b) określenie rodzaju operacji (kupno — sprzedaż — przeksięgowanie),

- c) nazwa i ilość wartości będących przedmiotem operacji,
- d) cena i równowartość transakcji w złotych,

2) wpis do ewidencji powinien być dokonany niezwłocznie po dokonaniu transakcji,

3. Dowody, o których mowa w ust. 1 pkt 3, muszą zawierać:

- 1) w wypadku obrotu walutą obcą:
 - a) imię, nazwisko i adres klienta, a także znamiona dokumentu tożsamości, jeżeli jest to imienny dowód kupna-sprzedaży,
 - b) nazwę i kwotę sprzedanych (skupionych) walut obcych,
 - c) cenę waluty i równowartość transakcji w złotych,
 - d) pieczętkę z oznaczeniem kantoru i datę wystawienia,
 - e) pieczętkę imienną i podpis kasjera,
 - f) na życzenie klienta — serię i numery sprzedanych banknotów,
- 2) w wypadku obrotu złotem dewizowym i platyną dewizową dowód kupna-sprzedaży tych wartości zawierać powinien nazwę i ilość skupionych (sprzedanych) wartości, jednostkową cenę i równowartość transakcji w złotych, a także dane wymienione w pkt 1 lit. a) oraz d)—e).

§ 7. 1. Każda zmiana składników zezwolenia, określonych w § 5 ust. 1, wymaga zmiany udzielonego zezwolenia, uchylenia go w całości lub udzielenia nowego. W celu zmiany zezwolenia należy złożyć pisemny wniosek do oddziału NBP, o którym mowa w § 2 ust. 1.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy złożyć w terminie 14 dni od dnia zaistnienia sytuacji powodującej konieczność zmiany zezwolenia.

3. O zaprzestaniu działalności określonej w zezwoleniu należy powiadomić w formie pisemnej oddział NBP, o którym mowa w § 2 ust. 1, w terminie 7 dni od dnia jej zaprzestania.

4. Podmiot prowadzący działalność określoną zezwoleniem z ważnych powodów może czasowo ją zawiesić, powiadamiając o tym w formie pisemnej oddział NBP, o którym mowa w § 2 ust. 1, w terminie 7 dni od dnia zawieszenia.

5. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 4, nie może trwać dłużej niż trzy miesiące.

§ 8. W razie stwierdzenia, że działalność określona zezwoleniem prowadzona jest z naruszeniem prawa, a w szczególności warunków określonych zezwoleniem, udzielone zezwolenie może zostać uchylone.

§ 9. Podmioty, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności określonej w niniejszym zarządzeniu na podstawie przepisów dotychczasowych, obowiązane są dostosować tę działalność do warunków określonych niniejszym zarządzeniem w terminie dwóch miesięcy od dnia jego wejścia w życie.

§ 10. Traci moc zarządzenie Prezesa NBP z dnia 31 marca 1990 r. w sprawie warunków prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na kupnie i sprzedaży wartości dewizowych i na pośrednictwie w kupnie i sprzedaży tych wartości oraz maksymalnej wysokości marż pobieranych przy wykonywaniu tych czynności (Monitor Polski Nr 15, poz. 119 i z 1991 r. Nr 26, poz. 184).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 1995 r.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: w z. *W. Koziński*